

APUNEN – VAPAAEHTOINEN – VALAMO 2018

Se oli toukokuun viimeinen perjantai, kun joukko joutavia, ei kun VAPAAEHTOISTOIMIJOITA pakkautui linja-autoon tarkoituksella viettää vapaapäivä, päivä ja ainoastaan itselle.

Tilanne tuntui ja ehkä hieman näyttikin oudolta, että itseään nyt hemmottelemaan, auttamaan.

Auttaminen, toisen ihmisen, on paljon helpompaa ja jotenkin luonnollisempaa, kuin pitää itseään hyvänä.

Edellisenä keväänä vietettiin vapaaehtoistenpäivää liikuntapäivän merkeissä Niittylahden opistolla. Edellisestä päivästä tuntui olevan pelkästään mieluisat muistot, entä nyt?

Kaikki olivat pysäkeillä ja tunnin päästä "Munkkilassa", Maria, luostarin vapaaehtoisvastaava oli meitä jo vastassa, hän alusti päivämme, kertomalla, kuinka luostarissa kaikki toimii

vapaaehtoisperiaatteella. Matkanvetäjää alkoi jo jännittää, joutuuko palaamaan tyhjällä autolla, kun kaikki tuntuivat halukkailta jäämään luostariin kesätöihin.

Sitten ruokailuun ja pitkänkaavan mukaan ja niinhän me tehtiin. Ruokahan on tunnetusti yksinkertaisen hyvää.

Pakollisen opastetun kierroksen aikana kävi selväksi, mistä ja milloin munkit ovat Papinniemelle tulleet, eikä aivan helpoimman kautta se ole tapahtunut.

Ei Isä Aurinkoinen vaan Isä Andreas, sai kyllä aurinkoiseksi meidän itse kunkin naaman. Itse viinimestari oli meitä vastassa ja kysymys kuului. Haluaako kuka lähteä hänen kanssaan viinin maistajaisiin? Ihme ja kumma joku uhrautui, tosin poiskaan ei jäänyt

kukaan. Siitä ei tullut varmuutta, jutut vai viini oli parempaa, mutta se viski, se ei jättänyt sijaa arvailuille, "viski on aina viski".

Pullojenkilinä kotimatalla kilvan puheenporinan ilmaisi, että oli nautittu "aurionpaisteesta", ehkä joku oli saanut pistoksenkin,

Vapaaehtoistoiminta on antoisaa jopa itsellekin.

Matkamies